

Sygn. akt II CSK 319/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku T.K.

przy uczestnictwie H.C., S.C.

i M.C.

o zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 listopada 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 listopada 2018 r., sygn. akt I 1Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. pozostawia rozstrzygnięcie o wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, w której jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi. Przytoczył szeroką argumentację, w świetle której nietrafnie sądy *meriti* przyjęły, że uczestnik był posiadaczem samoistnym, a skoro takim posiadaczem nie był, to nie mógł nabyć własności przez zasiedzenie. Jednakże argumenty podniesione przez skarżącego stanowią wyłącznie polemikę ze stanowiskiem zajęтым w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i jednocześnie stanowią uzasadnienie podstaw kasacyjnych. Niewątpliwie na tle okoliczności tej sprawy zarówno potencjalnie możliwe byłoby zajęcie stanowiska o nabyciu własności przez zasiedzenie, jak i o braku tego nabycia - oznacza to, że w zaskarżonym orzeczeniu przyjęto jeden z potencjalnie możliwych kierunków interpretacji i zastosowania prawa. W konsekwencji nie można uznać, aby orzeczenie to było oczywiście nieprawidłowe.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.